

[Indenrigsministeren]

dentlig vigtigt, at vi får indrettet et klagesystem, der opfattes som tillidvækkende, korrekt og effektivt. Og som sagt satser jeg på i den kommende folketingssamling at forelægge folketinget et forslag til ændring af klagesystemet efter de foreløbige linjer, jeg har skitseret her. Jeg kan yderligere sige, at jeg satser på, at vi så hurtigt som muligt i den kommende samling kommer med et sådant forslag.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Nu skal jeg ikke ødelægge det positive indtryk af indenrigsministerens principielle betragtninger, men hvis jeg forstod ministeren rigtigt, mente hun ikke, at den decentrale indretning af klagesystemet imødekommer almindelige retssikkerhedskrav. Så vil jeg da godt spørge indenrigsministeren: skal vi så afskaffe samtlige amtsankenævn?

Tove Lindbo Larsen (S):

SFs forslag om et patientklagenævn i hvert amt med en patientombudsmand som ankeinstans, der tillige tager sig af statens ansvarsområde, er meget ambitiøst. Forslagets principper som sådan er udmærkede, men vores realpolitiske sans siger os, at det ikke er muligt at gå den vej i øjeblikket.

Den barske hverdag fortæller os, at vi skal tage fat på sagen på anden vis. Jeg kan nævne Birgit Schrivvers sag i Århus amt. Den behandling, hendes sag fik i det eksisterende system, kan vi ikke acceptere. Jeg tror ikke, at det skyldes udygtighed i sundhedsstyrelsen. Det er måske snarere de vilkår, vi byder sundhedsstyrelsens medarbejdere. Vi oplever gang på gang, at den ene opgave efter den anden bliver lagt over til sundhedsstyrelsen. Vi bliver nødt til at se på tingene i sammenhæng. Det kan godt være, at sundhedsstyrelsen skal have tilført nogle flere ressourcer. Det er vi tilbøjelige til at tro. Også på baggrund af den måde, vi kunne tænke os at støtte patienterne på i forbindelse med en klagesag, er der grund til at se på sundhedsstyrelsens situation.

Vi foreslår, at den eksisterende klagevej udbygges med et ankenævn inden for systemet, men læger skal ikke sidde alene og afgøre andre lægers patientbehandling. Det er en holdning, der støttes af et overvejende

flertal i indenrigsministeriets betænkning fra 1979, og en lignende holdning er udtalt af folketingets ombudsmand. Vi foreslår derfor et klagenævn bestående af en juridisk formand og en juridisk næstformand samt repræsentanter for Forbrugerrådet og de enkelte medicinalpersoneres organisationer. I behandlingen af den enkelte sag deltager seks medlemmer: den juridiske formand og næstformand, to repræsentanter for forbrugerne og to repræsentanter for den gruppe af medicinalpersoner, sagen vedrører.

Det er også det forslag, indenrigsministeren, justitsministeren og den sociale ankestyrelses repræsentanter i 1979-udvalget gik ind for, og det er også det forslag, Forbrugerrådet nu har fremsat over for folketingets kommunaludvalg, selv om rådets oprindelige forslag om at løsrive klagebehandlingen fra sundhedsstyrelsen ved at oprette et centralt patientklagenævn ikke er opgivet.

Men det er vigtigt, at vi kommer i gang nu. Det er vigtigt, at vi får genskabt tilliden til behandlingen af klager, og at vi får en betryggende og upartisk behandling af klager.

Socialdemokratiet mener, at det er vejen frem, og vi mener, at det haster, ikke mindst hvis de nye tanker, indenrigsministeren har kastet sig over om at flytte sygehusopgaver ud til speciallæger i lokalområderne, gennemføres. Så kan vi godt forestille os at der kommer flere klagesager.

Ministerens bebudede et forslag i næste samling. Det er vi naturligvis meget interesserede i at se. Ministeren loftede en flig af sløret for, hvad det kunne indebære: lægmandsrepræsentation.

Det er vigtigt, at læger ikke alene behandler lægesager. Jeg synes også, der er vigtigt for os at få at vide, om den betænkning, der blev afgivet i 1979, er grundlaget for det arbejde, man er i gang med i indenrigsministeriet.

Jeg håber meget, at vi kan gå i gang nu, for vi ved jo, at ting tager tid, og får vi et forslag i næste folketingsamling, ved vi også, at det skal behandles grundigt. Vi ved også, at det somme tider tager lidt tid, inden en lov træder i kraft. Derfor vil jeg meget håbe, at vi kan snakke om det forslag, vi behandler her, og som er støttet af så mange instanser, i udvalget, så vi ikke skal begynde på bar bund senere. Jeg håber, at vi kan få